

РЕШЕНИЕ

№ 256

гр. Плевен, 10.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛЕВЕН, IV ВЪЗ. ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на десети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: **ЦВЕТЕЛИНА М. ЯНКУЛОВА-СТОЯНОВА**

Членове: **РЕНИ В. ГЕОРГИЕВА**
ЕМИЛИЯ АТ. КУНЧЕВА

при участието на секретаря **ДАФИНКА Н. БОРИСОВА**
като разглежда докладваното от **ЦВЕТЕЛИНА М. ЯНКУЛОВА-СТОЯНОВА**
Въззивно гражданско дело № 20224400500206 по описа за 2022 година

Въззивно гражданско производство по реда на чл. 258 и сл. от ГПК.

Производството по делото е образувано на основание въззивна жалба, регистрирана с Вх.№5635/08.03.2022г. по регистъра на РС-Плевен, подадена от „**ФЕРАТУМ БЪЛГАРИЯ**“-ЕООД, **ЕИК-200599406** със седалище и адрес на управление в гр.*****- ответник в първоинстанционното производство по гр.д.№4765/2021г. по описа на Плевенски районен съд, Гражданско отделение, чрез процесуалния представител адв. Е.Ц. от САК, със съдебен адрес в гр.*****, срещу постановеното по делото от VIII-ми гр.с-в съдебно Решение №98/26.01.2022, с което въззивният жалбоподател е осъден на основание чл.23 във вр. чл.22 от ЗПК във вр. чл.55,а.1 от ЗЗД и чл.86 от ЗЗД да заплати на ищеца С. Р. С. П., ЕГН-***** сумата от 75.90лв., представляваща недължимо платена сума по потребителски кредит№530131/02.08.2017г., ведно със законната лихва, считано от датата на депозиране на исковата молба – 21.07.2021г. до окончателното изплащане, както и разноски в размер на 250лв., а на пълномощника адвокат Г.Г. Ч. от САК- адвокатско възнаграждение на от 300.00лв. на основание чл.38,ал.2 от ЗА.

Въззивният жалбоподател твърди, че обжалваното решение е неправилно и моли да бъде отменено, като вместо него ОС постанови друго, с което да отхвърли като неоснователен предявеният иск за обезщетение и да присъди разноски в полза на въззивния жалбоподател.

Препис от въззивната жалба е връчен на ответника по същата. В указания срок по делото е постъпил отговор на въззивната жалба, регистриран с Вх. №6408/16.03.2022г. по регистъра на ПлРС, п.к. от 15.0.2022г., подаден от ответника по същата – **С.Р. С., ЕГН-*******, П., *********, чрез процесуалния представител адв. Г.Ч. от САК, със съдебен адрес в гр.София, ул.****.

Ответникът по въззивната жалба изразява становище за неоснователност на последната и предлага да се потвърди обжалваното решение.

Страните не са заявили доказателствени искания.

Същите не са участвали в о.с.з. на въззивната инстанция- лично и/или чрез процесуални представители.

Плевенският окръжен съд, Гражданско отделение, IV-ти възз.гр.с-в, като провери обжалваното решение с оглед изложените оплаквания във въззивната жалба, обсъди събраните доказателства, съобрази закона и относимата съдебна практика, приема следното:

Въззивната жалба, регистрирана с Вх.№5635/08.03.2022г. по регистъра на РС-Плевен, подадена от „ФЕРАТУМ БЪЛГАРИЯ“-ЕООД, ЕИК-200599406 със седалище и адрес на управление в гр.***- ответник в първоинстанционното производство по гр.д.№4765/2021г. по описа на Плевенски районен съд, Гражданско отделение, чрез процесуалния представител адв. Е.Ц. от САК, със съдебен адрес в гр.***** , срещу постановеното по делото от VIII-ми гр.с-в съдебно Решение №98/26.01.2022г, с което въззивният жалбоподател е осъден на основание чл.23 във вр. чл.22 от ЗПК във вр. чл.55,а.1 от ЗЗД и чл.86 от ЗЗД да заплати на ищеца С. Р. С. П., ЕГН-***** сумата от 75.90лв., представляваща недължимо платена сума по потребителски кредит№530131/02.08.2017г., ведно със законната лихва, считано от датата на депозиране на исковата молба – 21.07.2021г. до окончателното изплащане, както и разноски в размер на 250лв., а на пълномощника адвокат Г.Г. Ч. от САК- адвокатско възнаграждение на от 300.00лв. на основие чл.38,ал.2 от ЗА, е подадена в срок, срещу съдебен акт, подлежащ на обжалване, от надлежна страна, при наличие на правен интерес, поради което е процесуално ДОПУСТИМА и следва да бъде разгледана по същество.**

Разгледана по същество е частично ОСНОВАТЕЛНА.

Първоинстанционното производство по гр.д. № 4765/2021г.по описа на Плевенски районен съд, Гражданско отделение, е образувано на основание иск за парично вземане с правно основание по чл.55,ал.1,пр.1 от ЗЗД във вр. чл.23 във вр. чл.22 от ЗПК и цена 75.90лв.за връщане на недължимо платена сума по потребителски кредит, ведно със законната лихва, считано от подаване на исковата молба до окончателното изплащане, предявен от ищеца С. Р. С., ЕГН-***** с постоянен адрес в гр.***** , срещу ответника „Фератум България“-ЕООД, ЕИК-200599406 със седалище и адрес на управление в гр.*****.

В исковата молба се твърди следното:

На 02.08.2017г. ищецът е сключил с ответника договор за потребителски кредит № 530131, с предмет отпускане на кредит в размер на 300.00лв, при задължение да върне общо сумата от 310.14лв., платима тридесет дни след сключване на договоооррра. Уговорен е фиксиран лихвен процент в размер на 3.38%(лихва в размер на 10.14лв.), а годишният процент на разхоооддите (ГПР) е в размер на 49.850%. Уговорено е, че изпълнението на задължението ще бъде обезпечено от „Фератум Банк“

В изпълнение на договора ищецът е сключил договор за гаранция с „Фератум Банк“, по силата на който се е задължил да заплати възнаграждение в общ размер на 88.86лв.

На 24.08.2017г, ищецът е погасил предсрочно изцяло сумата по сключеня договоор, като е заплатил на ответника сумата от 375.00лв.

Ищецът твърдиш, че процесните договори са нищожни, като противоречащи на разпоредбите на чл.22 от ЗПК, чл.26 от ЗЗД, чл.10,ал.1 от ЗПК,чл.11,ал.1 от ЗПК и пр. Излага подробни аргументи в подкрепа на становището си.

Петитумът е съдът да постанови решение, с което на основание чл. 23 във вр. чл.22 от ЗПК и чл.55,ал.1,пр.1 от ЗЗД, да осъди ответника „Фератум България“ - ЕООД, с ЕИК: 200599406, да заплати на ищеца С. Р. С. с постоянен адрес в гр.П., сумата в размер на 75.90лв. /седемдесет и пет и 90ст/представляваща недължимо платени суми по потребителски кредит, ведно със законната лихва върху нея, считано от датата на депозиране на искова молба до окончателното ѝ изплащане; Направените по делото съдебни и деловодни разноски, включително адвокатско възнаграждение. Посочена е банкова сметка, по които да бъдат преведени присъдените суми.

Ответникът „Фератум България“-ЕООД, ЕИК-200599406 със седалище и адрес на управление в гр.*****, **е подал в срока по чл.131 от ГПК писмен отговор на исковата молба, в който оспорва предявения иск.** Излага изключително подробни съображения, които се свеждат до това, че сключеният между страните договор за потребителски кредит е напълно действителен, заплатената от ищеца сума е дължима и претендираната сума, не подлежи на връщане от ответника.

Пред първата инстанция са представени писмени доказателства от двете спорещи страни и е прието заключение на съдебно-счетоводна експертиза.

Плевенският районен съд, Гражданско отделение, VIII-ми гр.с-в, се е произнесъл с обжалваното Решение №168/10.02.2022г., с което е уважил изцяло иска, като е осъдил ответника да заплати на ищеца исковата сума от 75.90лв., както и направените по делото разноски.

Плевенският окръжен съд, Гражданско отделение, IV-ти гр. въззивен състав приема, че постановеното РЕШЕНИЕ е ВАЛИДНО, ДОПУСТИМО и частично ПРАВИЛНО.

Във въззивната жалба не се излагат оплаквания за нищожност и/или

недопустимост на обжалваното решение, а въззивният съд съгласно правомощията по чл.269 от ГПК, не установи наличието на пороци, които да обуславят нищожност или недопустимост на съдебния акт.

За да се произнесе относно правилността на обжалваното решение, съдът съобрази следното:

От доказателствата, с които е попълнено делото се установява следното от **фактическа страна**:

На 02.08.2017г., страните по спора са сключили Договор за потребителски кредит № 530131, по силата на който ответникът в първата инстанция (понастоящем въззивен жалбоподател) „Фератум България“-ЕООД като заемодател е предоставил на ищеца (понастоящем ответник по въззивната жалба) С. Р. С. в заем сумата от 300.00лв.(триста лв.),при следните условия: Срок за погасяване 30 дни от датата на превеждане. Падеж:01.09.2017г; На падежа подлежи на плащане сумата от 310.14лв., включваща главница от 300лв. и договорна лихва от 10.14лв.. Годишен процент на разходите 49.85%; Лихвен процент 3.38%.

Съгласно т.5 заемът се обезпечавя с поръчителство, предоставено от „Фератум Банк“. В изпълнение на тази клауза,на 03.08.2017г. между кредитополучателя С.С. като „клиент“ и неучастващо в делото лице - „Фератум банк“ със седалище в Малта, е сключен Договор за гаранция (поръчителство), по силата на който С. се е задължил да изплати възнаграждение в общ размер на 88.86лв.(л.191 и сл.)

От първоначалното заключение на съдебно-счетоводна експертиза, се установява следното (л.101 и сл.):

В изпълнение на поетите договорни задължения по Договора за потребителски кредит и свързания с него Договор за гаранция за поръчителство, заемателят С. Р.С.(ищец в първата инстанция) е заплатил на заемодателя „Фератум България“-ЕООД, на 24.08.2017г.(т.е преди падежа на 01.09.2017г.) сумата от 375.90лв. С нея са погасени следните задължения: Главница – 300.00лв.(триста лв.); договорна лихва – 7.77лв.;68.12лв. – по договор за гаранция с „Фератум банк“; 0.01лв.- надплатена сума.

Съгласно допълнителното заключение на л.166, кредитополучателят СК.С. е внесъл сумата от 68-12лв.(гаранция за поръчителство) по сметка на кредитодателя-„Фератум България“-ЕООД,, който е превел същата на 24.08.2017г. на поръчителя,„Фератум банк“

И в двете експертизи е посочено, че годишният лихвен процент по кредита е 41,12%.

При така установените фактически положения, съдът формира следните **правни изводи**:

Твърденията на въззивника за пълна нищожност на договора за потребителски кредит са неоснователни, тъй като не са доказани предпоставките на чл.20-чл.24 от ЗПК и чл.143-чл.148 от ЗЗП.

Договорът за кредит е сключен от разстояние, като средство за комуникация е интернет и / или телефон. Ищецът е кандидатствал за кредит по начин, определен в Общите условия и след кандидатстването е получил идентификационен номер. Сключването на договора е иницирано от ищеца със създаването на личен акаунт, като след попълване на заявката ищецът е получил персонален номер. С активирането му, ищецът е потвърдил заявката си. След одобряване на заявката, на ищеца е изпратен договор, погасителен план и стандартен европейски формуляр, както и Общи условия. С писмото ищецът е получил линк за потвърждение в случай на съгласие, което ищецът е и предоставил. След запознаване с условията, е активирал линка с въвеждане на паролата, с което договорът се счита за сключен.

Съгласно ЗПФУР, при договор, сключен от разстояние не се изисква полагане на подпис на страните по договора.

Договорът и приложенията към него са написани на ясен и четим шрифт, посочен е размера на главницата, размер на възнаградителната лихва.

Уговорените размери на ГЛП и на ГПР, са съобразени в разпоредбата на чл.19, ал.4 от ЗПК.

Размерът на шрифта, за който е изписан договора отговаря на изискванията на закона.

Пред вид изложеното, страната С. Р.С. като заемател дължи на насрещната страна „Фератум България“ - ЕООД, освен връщане на получената в заем сума (главница от 300 лв.), така и уговорената възнаградителна лихва за периода от сключването на договора 02.08.2017г. до погасяване на кредита на 24.08.2017г. в размер на 7.77 лв. (Кредитополучателят е извършил плащането преди падежа на задължението, поради което заемателят не е начислявал лихва за забава).

Съдът посочва, че по своята правна същност договорната лихва представлява печалбата на кредитора от предоставения кредит. Няма пречки страните да уговорят договорна лихва в размер по-голям от законната за просрочие. В случая уговорената възнаградителна лихва не противоречи на добрите нрави. Размерите, в които същата се дължи са конкретно посочени в погасителния план. Съгласно редакцията на разпоредбата на чл.19, ал.4 от ЗПК, действаща по време на сключването на договора за потребителски кредит, годишният процент на разходите не може да бъде по-висок от пет пъти размера на законната лихва по просрочени задължения в левове и във валута, определена с постановление на Министерския съвет на Република България. Съгласно новосъздадената ал.5, клаузи в договор, надвишаващи определените по ал. 4, се считат за нищожни. За годишния лихвен процент, законодателят не е регламентирал максимален размер, но същият е елемент от годишния процент на разходите, чиито максимум е лимитиран. В случая са уговорени ГПР от 49.85% и ГЛП от 41.12%, от което следва, че договорните клаузи са съобразени с разпоредбата на чл.19, ал.4 от ЗПК, тъй като ГПР е по-малък от пет пъти размера на законната лихва при просрочие, който е 50.05%, а ГЛП е част от ГПР.

Поради това, в частта, в която ответникът е осъден да върне на ищеца сумата от 7.77лв.-представляваща лихва по кредита, обжалваното решение е неправилно и следва да се отмени и вместо него въззивният съд да постанови друго, с което да отхвърли иска в тази част.

Договорът за гаранция(поръчителство), обаче е изцяло нищожен, тъй като неговите клаузи са в противоречие с разпоредбите на чл.138-чл.148 от ЗЗД, уреждащи правния институт на поръчителството. Съгласно чл.138 от ЗЗД,поръчителят се задължава спрямо кредитора на друго лице да отговаря за изпълнение на неговото задължение. Чрез договора за поръчителство се обезпечава събирането на вземането от страна на кредитора, към когото длъжникът и поръчителят отговарят солидарно. Т.е., ако длъжникът не изпълнява задължението си за плащане, кредиторът може да го претендира от поръчителя, който съгласно чл. 141 от ЗЗД отговаря солидарно с главния длъжник В случая длъжникът(кредитополучател) се е задължил да заплаща възнаграждение за поръчителство в размер 88.86лв., което е около 30% от размера на кредита, без да има основание за подобно плащане. При погасяване на задължението по кредита , ищецът е заплащал и възнаграждение за поръчителство, каквото на практика не е реализирано, което е в противоречие със закона и морала. Сумата за гаранция за поръчител е недължимо платена и подлежи на връщане.Извършеното плащане за гаранция за поръчителство е изцяло лишено от основание и води до неоснователно обогатяване на кредитодателя(на когото се заплаща сумата) и съответно неоснователно обедняване на кредитополучателя.(който я заплаща) Обстоятелството, че кредитодателят е превел получената сума на юридическото лице, което е поело задължение за обезпечаване изпълнението по кредита, не означава, че не са налице предпоставките на неоснователното обогатяване по чл.55,ал.1 от ЗЗД, тъй като сумата е недължимо платена от кредитополучателя – ищец в първата инстанция.- Ищецът претендира връщане на сума, платена без основание на основание чл.55,ал.1 от ЗЗД, а не на основание чл.59 от ЗЗД.

По изложените съображения, в частта, с която ответникът(понастоящем въззивник) е осъден да върне на ищеца (въззиваем) сумата от 68.13лв., от която 68.12лв.- гаранция за поръчителство и 0.01лв.-надплатена, обжалваното решение като правилно следва да бъде потвърдено.

Относно разноските за първа инстанция:

След като е уважил изцяло предявения иск,първоинстанционният съд е осъдил ответника да заплати на ищеца на основание чл.78,ал1 от ГПК – разноски в размер на 250лв., от които 50такса и 200лв.- възнаграждение за в.л., а на пълномощника му – адв. Г. Ч. – адвокатско възнаграждение от 300.00лв. на основание чл.38 от ЗА.

Частичното отменяне на обжалваното решение в частта относно размера на иска, рефлектира и върху размера на разноските. – Ответникът дължи разноски съобразно уважената част от иска, а ищецът - съгласно отхвърлената.

В списъка по чл.80 от ГПК, на л.119 от първоинстанционното дело,

ищецът претендира разноски от 250лв.(50лв.-д.т. и 200лв.-възнаграждение за в-л.) , както и заплащане по сметка на пълномощника адв. Ч. на адвокатско възнаграждение от 300лв. съгласно чл.38 от ЗА. Съдът приема, че оглед уважената част от иска в размер на 68.13лв., ответникът дължи на ищеца на основание чл.78,ал.1 от ГПК разноски в размер на 224.41лв., а на пълномощника на ищеца – на основание чл.38 от ЗА- адвокатско възнаграждение от 269.29лв. Възражението на ответника за прекомерност на претендирания хонорар е неоснователно, тъй като съгласно чл.7,ал.2,т.1 от Наредба №1/2004г. на ВАДС, минималното адвокатско възнаграждение при искове с оценяем интерес, е 300.00лв.

В списъка на л.170 от първоинстанционното дело, ответникът претендира разноски от 750.00лв., от които 400.00лв.- адвокатско възнаграждение и 350лв.- разходи за експертиза. В статновището на л.118 от делото, ищецът направил възражение за прекомерност на размера на адвокатското възнаграждение. Настоящият съдебен състав приема, че същото е основателно, пред вид цената на иска за парично вземане от 75.90лв., поради което на основание чл.78, ал.5 от ГПК намалява размера на възнаграждението от 400лв. на 300лв., което води до намаляване общия размер на претендираните от ответника разноски от 750.00лв. на 650.00лв. С оглед отхвърлената част от иска в размер на 7.77лв., ищецът дължи на ответника на основание чл.78,ал.3 от ГПК разноски за първа инстанция в размер на 66.54лв.

Пред вид изложеното, въззивният съд намира, че за първа инстанция, ответникът следва да заплати на ищеца разноски по компенсация в размер на 157.87лв. на основание чл.78 от ГПК, а на адвокат Ч. – адвокатско възнаграждение от 269.29лв. на основание чл.38 от ЗА.

Следователно, обжалваното решение следва да се отмени и в следните части:

-В частта, в която ответникът е осъден да заплати на ищеца разноски за първа инстанция в размер на 250.00лв. и вместо него да се постанови друго, с което ответника да бъде осъден да заплати на ищеца, разноски по компенсация в размер на 157.87лв;

- В частта, в която ответникът е осъден да заплати на адвокат Ч. адвокатско възнаграждение от 300.00лв. и вместо него – постановено друго, с което ответникът се осъжда за заплати на основание чл.38 от ЗА, адвокатско възнаграждение от 269.29лв.

Относно разноските за въззивна инстанция:

Възивният жалбоподател претендира заплащане на разноски за въззивна инстанция от 425.00лв.-25лв.-държавна такса и 400.00лв.-адвокатско възнаграждение. Представените са доказателства, че разходите са извършени. В становището на л.22 от настоящето дело, пълномощникът на ответника по въззивната жалба е направил възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, заплатено от

въззивника. Настоящият съдебен състав приема, че същото е основателно, пред вид обжалваемия интерес - парично вземане от 75.90лв., поради което на основание чл.78, ал.5 от ГПК намалява размера на възнаграждението от 400лв. на 300лв., което води до намаляване общия размер на претендираните от ответника разноси от 425.00лв. на 325.00лв. С оглед уважената част от въззивната жалба, ответникът по същата следва да заплати на въззивния жалбоподател, разноси в размер на 33.27лв.

Ответникът по въззивната жалба претендира заплащане на основание чл.38 от ЗА, адвокатско възнаграждение в полза на пълномощника му в размер на 300.00лв. – т.е. минималният размер по чл.7,ал.2,т.1 от Наредба №1/2004г. на ВАДС. С оглед отхвърлената част от въззивната жалба, въззивният жалбоподател следва да заплати на адвокат Ч. на основание чл.38 от ЗА, адвокатско възнаграждение за настоящата инстанция в размер на 269.29лв.

Съгласно чл.280,ал.3 от ГПК въззивното решение не подлежи на касационно обжалване.

По изложените съображения, Плевенският окръжен съд, IV-ти въззивен граждански състав, на основание чл.271 от ГПК

РЕШИ:

1.ОТМЕНЯ РЕШЕНИЕ №168/10.02.2022г. на Плевенски районен съд, Гражданско отделение, VIII-ми гр.с-в, постановено по гр.д.№4765/2021г. по описа на същия съд, В ЧАСТТА, с която „Фератум България“-ЕООД, ЕИК-200599406 със седалище и адрес на управление в гр.***, Е ОСЪДЕН да ЗАПЛАТИ на С. Р. С., ЕГН-***** с постоянен адрес в гр.*****, на основание чл.23 във вр. чл.22 от ЗПК във вр. чл.55,ал.1 от ЗЗД, СУМАТА от 7.77лв.(седем лв. и 77ст.), представляваща разлика от 68.13лв. до 75.90лв., ВМЕСТО КОЕТО ПОСТАНОВЯВА:**

ОТХВЪРЛЯ като НЕОСНОВАТЕЛЕН, предявения от С. Р. С., ЕГН-*** с постоянен адрес в гр.*****, срещу „Фератум България“-ЕООД, ЕИК-200599406 със седалище и адрес на управление в гр.*****, ИСК с правно основание по чл.23 във вр. чл.22 от ЗПК във вр. чл.55,ал.1 от ЗЗД, за СУМАТА от 7.77лв.(седем лв. и 77ст.), представляваща разлика от 68.13лв. до 75.90лв.**

2 ОТМЕНЯ РЕШЕНИЕ №168/10.02.2022г. на Плевенски районен съд, Гражданско отделение, VIII-ми гр.с-в, постановено по гр.д.№4765/2021г. по описа на същия съд, В ЧАСТТА, с която „Фератум България“-ЕООД, ЕИК-200599406 със седалище и адрес на управление в гр.***, Е ОСЪДЕН да ЗАПЛАТИ на С. Р. С., ЕГН-***** с постоянен адрес в гр.*****, РАЗНОСКИ от 250лв., ВМЕСТО**

КОЕТО ПОСТАНОВЯВА:

ОСЪЖДА „Фератум България“-ЕООД, ЕИК-200599406 със седалище и адрес на управление в гр.***, ДА ЗАПЛАТИ на С. Р. С., ЕГН-***** с постоянен адрес в гр.*****, на основание чл.78 от ГПК, РАЗНОСКИ по компенсация в размер на 157.87лв.(сто петдесет и седем лв. и 87ст.)**

3.ОТМЕНЯ РЕШЕНИЕ №168/10.02.2022г. на Плевенски районен съд, Гражданско отделение, VIII-ми гр.с-в, постановено по гр.д.№4765/2021г. по описа на същия съд, В ЧАСТТА, с която „Фератум България“-ЕООД, ЕИК-200599406 със седалище и адрес на управление в гр.***, Е ОСЪДЕН да ЗАПЛАТИ на адвокат Г.Г. Ч. от САК, адвокатско възнаграждение на основание чл.38,ал.2 от ЗА,в размер на 300лв., ВМЕСТО КОЕТО ПОСТАНОВЯВА:**

ОСЪЖДА „Фератум България“-ЕООД, ЕИК-200599406 със седалище и адрес на управление в гр.***, ДА ЗАПЛАТИ на АДВОКАТ Г.Г. Ч. от САК, служебен адрес в гр.*****, АДВОКАТСКО ВЪЗНАГРАЖДЕНИЕ на основание чл.38,ал.2 от ЗА в размер на 269.29лв.(двеста шестдесет и девет лв. и 29ст.)**

4. ПОТВЪРЖДАВА като правилно РЕШЕНИЕ №168/10.02.2022г. на Плевенски районен съд, Гражданско отделение, VIII-ми гр.с-в, постановено по гр.д. №4765/2021г. по описа на същия съд, В останалата ЧАСТ.

5. ОСЪЖДА „Фератум България“-ЕООД, ЕИК-200599406 със седалище и адрес на управление в гр.***, ДА ЗАПЛАТИ на АДВОКАТ Г.Г. Ч. от САК, служебен адрес в гр.*****, адвокатско възнаграждение на ВЪЗЗИВНА ИНСТАНЦИЯ на основание чл.38,ал.2 от ЗА в размер на 269.29лв.(двеста шестдесет и девет лв. и 29ст.)**

6.ОСЪЖДА С. Р. С., ЕГН-*** с постоянен адрес в гр.*****, ДА ЗАПЛАТИ на „Фератум България“-ЕООД, ЕИК-200599406 със седалище и адрес на управление в гр.*****, на основание чл.78 от ГПК, РАЗНОСКИ за въззивна инстанция от 33-27лв.(тридесет и три лв. и 27ст.)**

РЕШЕНИЕТО НЕ подлежи на касационно обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____